

Albertslund, Brøndby, Ishøj, Høje-Tåstrup, Farum, Karlebo, Helsingør og Greve. Det er – med en enkelt undtagelse – de samme kommuner, som i forvejen har flest andre indvandrere.

Uden for hovedstadsområdet er det karakteristisk, at flygtningene især er boligplaceret i de kommuner, hvor Dansk Flygtningehjælp har eller har haft et integrationscenter. I de tilstødende kommuner er det derimod i de fleste tilfælde kun lykkedes at boligplacere ganske få flygtninge.

4. Flygtningenes fordeling mellem de forskellige dele af boligmassen

Af en opgørelse foretaget af Dansk Flygtningehjælp, fremgår det, at 66 procent af de flygtninge, der pr. 1. marts 1986 var boligplaceret i lejligheder, var bosat i det almennyttige byggeri.

Pr. 1. november 1986 var andelen i det almenyttige byggeri steget til 70 procent.

5. Lovforslagets hovedpunkter

Lovforslaget har til formål at løse de problemer, der er omtalt ovenfor.

Forslaget indeholder tre hovedpunkter:

- Det foreslås, at kommuner, der hidtil har været tilbageholdende med at modtage flygtninge, pålægges en forpligtelse til at stille boliger til rådighed til bosættelse af flygtninge.
- Det foreslås, at kommunerne får mulighed for at pålægge ejere af større udlejningsejendomme at stille den første ledige lejlighed til rådighed til bosættelse af flygtninge.
- Der foreslås fastsat en ekstraordinær ungdomsboligkvote på 1.000 boligenheder. Kvoten skal anvendes til køb af enfamiliehuse og lignende ejendomme, der skal indrettes til ungdomsboliger. Beboerne skal bestå af både flygtninge og danskere.

Da mange flygtninge allerede har ventet længe på at få egen bolig, er der lagt vægt på at udforme ordningerne således, at der hurtigt opnås en betydelig effekt.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at der fra mange sider er ydet en stor indsats for at skaffe boliger til flygtningene. Det gælder først og fremmest Dansk Flygtningehjælp, der har ydet en stor indsats under meget vanskelige forhold. Men også mange kommuner og almennyttige boligafdelinger har medvirket til at løse opgaverne. Det er ikke meningen, at forslaget skal erstatte denne indsats. Forslaget skal derimod ses som et supplement til de eksisterende muligheder.

Der tilstræbes ved forslaget en mere ligelig fordeling af flygtningene både mellem kommunerne og mellem de enkelte dele af boligmassen. Det er dog vigtigt at fastholde, at målet kun er en *mere ligelig* fordeling. En fuldstændig ligelig fordeling af flygtningene mellem kommunerne er hverken mulig eller ønskelig. Bestræbelserne for at opnå en mere ligelig fordeling må ikke medføre, at boligtilbud afslås, blot fordi der allerede er mange flygtninge i den pågældende kommune, eller at der boligplaceres flygtninge i kommuner, der ikke er egnede til bosættelse af flygtninge.

Der er lagt vægt på, at flygtningene opnår boliger på normale vilkår. Derved opnås den bedste indpasning af flygtningene i det danske samfund. Forslagsstillerne tager afstand fra særlige konstruktioner med fremlejerforhold og midlertidige lejekontrakter, som det er foreslået af Boligministeriets Flygtningeudvalg. Flygtningene har krav på samme retsbeskyttelse som andre lejere. Flygtningene optager ikke mere plads i boligmassen, fordi de opnår normale lejekontrakter.

Det er ikke hensigten at begunstige flygtningene i forhold til danskere. Selv efter en gennemførelse af forslaget vil flygtningene opnå en boligstandard, der er væsentlig ringere end danskernes gennemsnitlige boligstandard.

Forslagsstillerne er opmærksomme på, at det også for mange danskere er vanskeligt at opnå tilfredsstillende boligforhold. Det er derfor af afgørende betydning, at der sker en forøgelse af det almennyttige boligbyggeri. Da Folketingets flertal imidlertid for få måneder siden har forkastet et forslag herom, er der ikke medtaget et sådant forslag i dette lovforslag. SF vil imidlertid også fremover arbejde for en forøgelse af det almennyttige byggeri til mindst 12.000 boliger pr. år, således at de lange boligkøer kan nedbringes.

6. Kommunal forpligtelse til at stille boliger til rådighed for flygtninge

Efter lovforslagets *kapitel 2* er alle kommuner som udgangspunkt forpligtede til at stille boliger til rådighed til bosættelse af flygtninge.

Boligministeren kan dog fritage visse kommuner for forpligtelsen til at stille boliger til rådighed.

For det første kan kommuner, der i de senere år har modtaget flere flygtninge i forhold til indbyggertallet end samtlige kommuner under ét, fritages. Hvilke kommuner der kan fritages efter denne bestemmelse, må om nødvendigt bero på et skøn.